

29.8.2013

## **STRUKTURPOLITISKT PROGRAM FÖR ATT STÄRKA FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR EKONOMISK TILLVÄXT OCH ÅTGÄRDA HÅLLBARHETSUNDERSKOTTET I DEN OFFENTLIGA EKONOMIN**

Utgångspunkt – hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin

Det ekonomiska läget i Finland är samtidigt utsatt för såväl för problem med den strukturella tillväxten och ohållbarhet i den offentliga ekonomin som för det svåra konjunkturläget.

I och med att åldersstrukturen ändrats minskar de yrkesverksammas antal och ökar de offentliga utgifter som är relaterade till ålderstrukturen. Detta försvårar finansieringen av den offentliga ekonomin och skapar därmed ett s.k. hållbarhetsunderskott. Enligt finansministeriets uppskattning är hållbarhetsunderskottet drygt 4½ % av BNP. Detta innebär att den offentliga ekonomins finansiella ställning bör fram till 2017 förbättras med drygt 9 miljarder euro jämfört med utgångsprognosen för att det allmänna med nuvarande totala skattegrad ska kunna sköta de skyldigheter som hör till en välfärdsstat utan att skuldsättningen av den offentliga ekonomin glider in på ett ohållbart utvecklingsspår.

Programmet för att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt och åtgärda hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin

Det åtgärder som är inriktade på att åtgärda hållbarhetsunderskottet klassificeras vanligen som omedelbara åtgärder, vilket innebär anpassning av inkomster och utgifter, och som strukturella åtgärder, som inverkar på sysselsättningen, lönsamheten och på den ekonomiska tillväxten på längre sikt. De omedelbara åtgärderna för åtgärdande av underskottet är viktiga, men det är varken möjligt eller klokt att täcka hela underskottet med hjälp av dem. Underskottet kan inte hanteras utan åtgärder som reformerar de ekonomiska strukturerna och stärker tillväxtförutsättningarna.

Det strukturella reformprogrammet grundar sig på konkreta strukturpolitiska åtgärder som stärker den ekonomiska tillväxtbasen och produktiviteten för det offentliga servicesystemet, som höjer sysselsättningsgraden och löser hållbarhetsproblemet inom den offentliga ekonomin. I programmet delas målet för åtgärdande av hela hållbarhetsunderskottet upp i konkreta delmål som gäller statsfinanserna, kommunernas ekonomi, arbetskarriärerna och utbudet av arbete, den strukturella arbetslösheten, produktivitetstillväxten och konkurrenskraften för hela ekonomin samt lönsamhetstillväxten för den offentliga serviceproduktionen. De åtgärder som de uppsatta målen syftar till inriktas främst på de institutionella ramarna för den ekonomiska verksamheten och de incitament de skapar. När regeringen beslutar om de konkreta åtgärderna ser den till att helheten också genomför regeringsprogrammets tyngdpunkt i fråga om att minska skillnaderna i fråga om inkomster, välfärd och hälsa.

Genomförandet av programmet kräver samarbete på bred bas mellan beslutsfattare, särskilt mellan regeringen och arbetsmarknadsorganisationerna. Programmets effekt liksom den ekonomiska tillväxten och strukturomvandlingen ska stödas av att i det ingår en flerårig arbetsmarknadslösning med måttlig löneuppgörelse.

## **Programmets stomme, dimensioner och inriktning**

Centralt för de ekonomiska tillväxtförutsättningarna och hållbarheten i den offentliga ekonomin är de åtgärder som påverkar arbetsmarknaden och arbetskarriärerna, förmågan till förnyelse och konkurrens samt tillväxt inom ekonomin samt lönsamheten inom den offentliga serviceproduktionen. Dessutom är det viktigt att reformera skötseln av den offentliga ekonomiska förvaltningen så att den betjänar bättre än för närvarande måluppfyllelsen för den ekonomiska förvaltningen.

Uppdelningen av helhetsmålet i kvantitativa undermål för delområden (tabellen) skapar en grund för konkreta åtgärdsprogram och uppföljning av målens genomförande. Programmet ska emellertid vara en helhet, vars delar kompletterar varandra och som genomförs inom alla delområden samtidigt.

### ***Skötseln av den offentliga ekonomin***

Enligt finansministeriets samhällsekonomiska prognos förutsätter en brytning av statsskuldens tillväxt i förhållande till BNP år 2015 anpassningsåtgärder som avser ökning av statens inkomster och minskning av statens utgifter. Anpassningsåtgärderna skulle också minska hållbarhetsunderskottet. Beslut om anpassningsåtgärderna fattas nästa vår vid regeringens ramförhandlingar. Det är viktigt att de åtgärder som beslut fattas om också är strukturpolitiskt motiverade.

Kommunernas ekonomi behöver balanseras för att hållbarhetsunderskottet ska kunna åtgärdas. För att genomföra detta mål tas det i bruk ett system för styrning av kommunernas ekonomi. Finansiering med skatteintäkter och den totala skattegraden kvarstår i systemet som instrumentuppsättning för den ekonomiska politiken.

Balanseringen av kommunernas ekonomi ingår också i det balansmål på -0,5 % av BNP som sattes för den hela offentliga ekonomin på medellång sikt i det stabilitetsprogram som på våren godkändes av den finska regeringen. Balanseringen av kommunernas ekonomi skulle minska hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin med en procentenhet.

I det system för styrning av kommunernas ekonomi som tas i bruk revideras statsandelssystemet och effektiveras långsiktigheten, den bindande karaktären och styrningseffekten i basserviceprogramförfarandet i enlighet med regeringsprogrammet. I basserviceprogrammet jämkas kommunernas uppgifter och förpliktelser samman med finansieringen av dem. I programmet dras det även upp riktlinjer för utvecklingen av kommunernas egna skatte- och avgiftsintäkter och av produktiviteten för de kommunala tjänsterna, liksom det preciseras de statliga åtgärder som gäller statsandelar, kommunernas skattebas samt kommunernas uppgifter och förpliktelser vilka stöder balanseringen av den kommunala ekonomin. Justeringen av kostnadsfördelningen mellan kommunerna och staten blir ett årligen återkommande förfarande. Den sektion som grundades i anknytning till delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning utvärderar tillförlitligheten av de kostnadsberäkningar som gäller de uppgifter och förpliktelser som staten påför kommunerna.

Hållbarhetsproblemet går inte att lösa enbart med hjälp av omedelbara åtgärder som riktas direkt på den offentliga ekonomins inkomster eller utgifter. En nyckelroll har de strukturella reformer som stärker sysselsättningsnivån, tillväxtgrunden för ekonomin i övrigt och produktiviteten inom den offentliga serviceproduktionen. Ju bättre man lyckas med sådana här strukturella reformer, desto mindre blir behovet av direkta anpassningsåtgärder.

### **Arbetsmarknad och arbetskarriärer**

Åtgärder som höjer sysselsättningsgraden inriktas på förlängning av arbetskarriärerna och minskning av den strukturella arbetslösheten genom att arbetskraftens rörlighet och incitamenten för att ta emot arbete ökas. Uppmärksamhet fästs särskilt vid de unga och de äldre samt grupper med särskilda behov, som har låg sysselsättningsnivå. Det är viktigt att ändra de institutionella ramarna som bestämmer dessa gruppers ställning på arbetsmarknaden i en riktning som uppmuntrar till sysselsättning. Åtgärderna inriktas på arbetslivets spelregler och servicestrukturer, utbildningssystemen och förmånssystemen. En förlängning av arbetskarriärerna med i genomsnitt två år från det nuvarande, vilket skulle motsvara en ökning av nästan fyra procentenheter i fråga om sysselsättningsgraden, kunde minska hållbarhetsunderskottet för den offentliga ekonomin med 1,4 procentenheter. Om till exempel den strukturella arbetslösheten sänks med en procentenhet minskar underskottet på motsvarande sätt med 0,3 procentenheter. Måluppfyllelse av dessa slag är nödvändiga för att hållbarhetsunderskottet ska bli åtgärdat. Genom djärva åtgärder är det också möjligt att åstadkomma. Pensionsreformen är en central del av den helhet som syftar till att förlänga arbetskarriärerna. Beredningen av reformen på trepartsbasis har avtalats att genomföras så att reformen kan träda i kraft vid ingången av 2017.

### **Ekonomisk konkurrenskraft, förnyelse och tillväxt**

Förmågan till förnyelse och tillväxten i produktionspotentialen inom hela ekonomin kan främjas genom åtgärder som hänförs till regleringen av ramarna för marknaden och produktionen. Om den ekonomiska produktionsnivån steg med 1,5 procent i takt med tillväxten i den ekonomiska produktionspotentialen skulle den offentliga ekonomins finansiella ställning öka med ca 0,6 procentenheter, vilket skulle minska hållbarhetsunderskottet på motsvarande sätt om ökningen vore bestående. Regeringen har redan beslutat att satsa på att utnyttja informations- och kommunikationstekniken för att skapa ny ekonomisk tillväxt. Till detta har man redan tidigare beslutat anvisa 150 miljoner euro. Den nödvändiga ändringen i produktionsstrukturen och omfördelning av resurserna förutsätter också förbättrad konkurrenskraft i fråga om kostnader och måttlig lönepolitik. En synnerligen måttlig flerårig löneuppgörelse skulle främja stabiliteten och förutsägbarheten inom ekonomin och skulle höja den kostnadsmässiga konkurrenskraften för den finländska produktionen.

### **Produktiviteten i den offentliga serviceproduktionen**

Förbättrad produktivitet och genomslagskraft är för den offentliga serviceproduktionen en nödvändig delfaktor när problemet med den offentliga ekonomins hållbarhet ska lösas. Endast på detta sätt är det möjligt att också under åren framöver och med de resurser som står till buds inom ekonomin producera de offentliga tjänster som hör till en välfärdsstat. Kommunerna ansvarar för en stor del av dessa tjänster. Om produktivitetstillväxten för den offentliga serviceproduktionen snabbades upp t.ex. med 0,5 procentenheter, skulle hållbarhetsunderskottet för den offentliga ekonomin minska med 1,4 procentenheter. I utgångskalkylen för beräkningen av hållbarheten har man utgått från att personalmängden inom den offentliga serviceproduktionen ökar med drygt 3000 personer per år. Måluppfyllelse i fråga om produktivitetstillväxten skulle förutsätta att tillväxten blir drygt 2000 personer mindre per år än det. Då behövdes det årligen 1000 personer till för att producera offentliga tjänster utan att därmed ta ställning till om personerna är anställda vid den offentliga sektorn eller inte.

Det är av central betydelse för denna måluppfyllelse om det pågående reformprojektet för kommunstrukturen och social- och hälsovårdstjänsterna slutförs målmedvetet. Med hjälp av reformen ska det säkras att ansvarsfördelningen mellan kommunerna sinsemellan och mellan staten och kommunerna och de ekonomiska incitamenten för effektivisering av verksamheten i kommunerna är klara, att de offentliga tjänsternas produktionskedjor är hela och att det inte förekommer deloptimering. Det centrala målet för reformen ska vara förbättring av produktiviteten och genomslagskraften för det offentliga servicesystemet.

Förbättringen av statsförvaltningens produktivitet ska fortsättas målmedvetet. Det är viktigt att förnya de statliga servicestrukturerna och öka andelen elektroniska tjänster som erbjuds medborgare och företag så att tjänsterna i fortsättningen kan skötas kvalitativt effektivare och mera ekonomiskt än för närvarande.

### **Beredning och genomförande av programmet**

Den fortsatta beredningen av programmet utförs i enlighet med riktlinjerna ovan i grupper för delområden som består av sektorministeriernas sakkunniga samordnade av finansministeriet under hösten 2013. Beredningen samordnas av en ledningsgrupp som leds av finansministeriets statssekreterare såsom kanslichef Matti Hetemäki och till vilken hör statssekreterare Olli-Pekka Heinonen från statsrådets kansli, kanslichef Erkki Virtanen från arbets- och näringsministeriet, överdirektör Jukka Pekkarinen från finansministeriet och kanslichef Anita Lehtikoinen från undervisnings- och kulturministeriet.

Arbetsmarknadsorganisationerna deltar i beredningen av de åtgärder som gäller dem enligt fast praxis. Dessa åtgärder har märkts med en asterisk (\*) nedan i bilaga 1.

Regeringen bereder sig på att besluta om det konkreta programmet inklusive de delområdesrelaterade åtgärderna och tidsplanen för dem senast vid utgången av november. Regeringen följer upp hur beredningsarbetet fortgår i finanspolitiska ministerutskottet under hösten.

Samtidigt bedömer regeringen om de föreslagna åtgärderna tillsammans räcker för att åtgärda hållbarhetsunderskottet och tar också i beaktande den tidsplan som avtalats för reformen av pensionssystemet och de innehållsmässiga målen. Utifrån finansministeriets bedömningar beslutar regeringen om eventuella nödvändiga tilläggsåtgärder för åtgärdande av hållbarhetsunderskottet.

I de rekommendationer som gäller de omfattande riktlinjerna för medlemsländernas och unionens ekonomiska politik har rådet fört fram att Finland behöver reformera de ekonomiska strukturerna för att upprätthålla en hållbar tillväxt och stärka den offentliga ekonomins stabilitet. Finland rapporterar om innehållet i och genomförandet av det strukturpolitiska programmet och om de tilläggsanpassningsåtgärder som ska bryta ökningen av statskulden och som det eventuellt tas beslut om vid ramförhandlingarna till EU i samband med den europeiska styrningsperioden i stabilitetsprogrammet och i Europa 2020-programmet våren 2014.

Det är viktigt att bindande beslut om programmets stomme, dimensioner och inriktning tas snabbt. Genomförandet av åtgärderna kan periodiseras på en längre tid och här är det möjligt att även ta konjunkturläget i beaktande. Vissa åtgärder förutsätter att anslagen ökas, de genomförs genom omfördelning inom ramen för statsfinanserna.

**Tabell Strukturpolitiskt reformprogram för åtgärdande av hållbarhetsunderskottet**

ÅTGÄRDER I FRÅGA OM SKÖTSELN AV DEN OFFENTLIGA EKONOMIN	MÅL	EFFEKT PÅ HÅLLBARHET SUNDERSKOTTET
Kommuner	2 md	- 1,0 %-enh.
<p>I det system för styrning av kommunernas ekonomi som tas i bruk revideras statsandelssystemet och effektivieras långsiktigheten, den bindande karaktären och styrningseffekten i basserviceprogramförfarandet för att trygga balansen i kommunernas ekonomi. Inom kommunerna avvecklas uppgifter och förpliktelser motsvarande kostnader till ett belopp av en miljard euro. En miljard euro täcks med skattefinansiering och genom kommunernas egna åtgärder, bl.a. genom att förbättra produktiviteten.</p>		
Produktivitetstillväxt i den offentliga serviceproduktionen	+ ½ %-enh.	- 1,4 %-enh.
<p>Social- och hälsovårdsreformen fortgår enligt de riktlinjer som presenterats i mellanrapporten från SHM:s beredningsgrupp för ordnandet av social- och hälsovården. Beslut om fortsatta åtgärder fattas utgående från kommunernas yttranden.</p> <p>En utredning på bred bas (inkluderande bl.a. parlamentarisk representation, olika finansieringsaktörer och organisationer) bereds för att ta fram olika alternativ för avskaffande av systemet med en finansiering av social- och hälsovården som distribueras via flera kanaler och för att utreda vilken inverkan detta har på klientens ställning och rättigheter, tillgången till tjänster, förmåner, social- och hälsovårdssystemet och samhällsekonomin. Målet för utredningen är att göra finansieringen klarare och avlägsna de problem som ingår i den samt att minska möjligheterna till deloptimering.</p> <p>En effektivare arbetsfördelning vid produktionen av tjänster främjas genom att luckra upp behörighetskraven bl.a. för olika uppgifter vid förvaltningen och serviceproduktionen inom den offentliga sektorn, utan att kundens säkerhet och kvaliteten på tjänsterna äventyras.</p>		

ÅTGÄRDER SOM FRÄMJAR SYSSELSÄTTNING, PRODUKTIVITET OCH EKONOMISK TILLVÄXT	MÅL	EFFEKT PÅ HÅLLBARHET S- UNDERSKOT TET
Arbetskarriärer och utbud av arbete	+2 år	- 1,4 %-enh.
Inom ramen för övergångstiden genomförs åtgärder som förlänger arbetskarriärerna med ½ år i början och 1½ år i slutet och som minskar avbrott och undersysselsättning under arbetskarriären.		
Åtgärderna inriktas på arbetslagstiftningen, pensionssystemet, faktorer som bestämmer ställningen på arbetsmarknaden för äldre, unga, partiellt arbetsföra, långtidsarbetslösa och invandrare samt ramarna för, innehållet i och studiestödet för utbildning på andra och tredje stadiet.		
Strukturell arbetslöshet	- 1,4 %- enh.	- 0,3 %-enh.
Åtgärderna inriktas på reglering av arbetslivet, arbetets lönsamhet (bl.a. bostadsbidrag, bostadspolitik), arbetspolitiska servicestrukturer, upprätthållande av kunnande och arbetsförmåga, hantering av strukturförändringar och faktorer som bestämmer arbetsmarknadens allmänna funktion.		
Produktionspotentialen för hela ekonomin	+ 1½ %	- 0,6 %-enh.
Produktionspotentialen för ekonomin och omfördelningen av resurserna stärks genom främjande av sund konkurrens, tryggnad av Finlands ställning som investeringsobjekt, effektivisering av nyttighets- och bostadsmarknadens funktion och minskning av regleringen av näringsverksamheten.  Avtal om en synnerligen måttlig flerårig löneuppgörelse.		
SAMMANLAGT		- 1,4 %-enh.

## BILAGA 1

### Detaljerat åtgärdsprogram för att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt och åtgärda hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin

I denna bilaga presenteras en lista på åtgärder med vars hjälp förutsättningarna för ekonomisk tillväxt kan stärkas och hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin kan åtgärdas. Vilken effekt de enskilda åtgärderna har på den offentliga ekonomins sägs dock inte. Detta har flera orsaker. En del av åtgärderna presenteras på ett sätt som pekar ut en riktning för mer exakt fortsatt beredning. Dessa förslag är inte ännu i detta skede så precisa att det går att bedöma deras effekter på hållbarheten. Av dessa orsaker går det inte ännu att presentera ett konkret samband mellan de åtgärder som föreslås i denna lista och hållbarhetsunderskottet och dess delområdesspecifika kvantitativa delmål. Mycket beror på hur ambitiöst åtgärderna planeras och verkställs. För att åtgärda hållbarhetsunderskottet måste den centrala handlingsprincipen i varje fall bygga på åtgärder som höjer sysselsättningsgraden och förbättrar produktiviteten i den offentliga serviceproduktionen.

Åtgärderna genomförs inom ramarna för statsfinanserna.

#### 1. Arbetsmarknad och arbetskarriärer

De åtgärder som ökar sysselsättningen har att göra med utbudet av arbetskraft i olika åldersfaser, aktivering samt utkomstskyddet för arbetslösa och övrig social trygghet. Åtgärderna inriktas på arbetslivets spelregler och servicesystem, utbildningssystemen och förmånssystemen.

#### Sysselsättningen bland äldre och fortgående arbetskarriärer

Äldre arbetstagare kan ha svårt att hitta en ny arbetsplats, om de har blivit arbetslösa. Orsaker till detta kan vara t.ex. föråldrad yrkeskunskap, en högre lön än yngre arbetstagare eller brister i arbetsförmågan. Det förhindras att uppsägningar riktas mot äldre och det skapas ekonomiska incitament för arbetsgivarna att upprätthålla sysselsättningen bland äldre.

1.1\* En reform av pensionssystemet genomförs i enlighet med arbetskarriärvtalet utifrån det förslag som arbetsmarknadens centralorganisationer förhandlat fram, så att sysselsättningsgraden bland de äldre och den genomsnittliga pensionsåldern (i nuläget ca 60,9 år) stiger. Målet i avtalet är ambitiöst. Enligt det ska den genomsnittliga pensionsåldern höjas till minst 62,4 år till år 2025. (FM, SHM)

1.2\* Det bereds en åtgärdshelhet, med vilket sysselsättningen bland de äldre förbättras genom att man främjar sysselsättningen av arbetslösa och möjligheten att förbli kvar i ett arbete. (ANM)

#### Hälsa och upprätthållande av arbetsförmågan

Längre arbetskarriärer förutsätter även åtgärder med vars hjälp medborgarnas hälsa främjas och arbetsförmågan upprätthålls.

1.3 Ett övergripande åtgärdsprogram utarbetas och behövliga ändringar i lagstiftningen görs för att minska alkoholförbrukningen och de skador som den orsakar i en situation där resandeförseln begränsar möjligheterna att använda beskattningen för styrning av konsumtionen. (SHM, FM)

## Sysselsättningen bland unga och början av de ungas arbetskarriär

Det är viktigt att de unga utbildar sig och snabbt kommer in i arbetslivet. För att säkerställa detta måste förutsättningarna och incitamenten för att studera, utexamineras och söka sig ut på arbetsmarknaden förbättras.

1.4 För att barn ska ha mer jämlika förutsättningar för lärande när de börjar i grundskolan görs förskolan obligatorisk. Verkställandet av ungdomsgarantin effektiviseras så att en större del än nu av de unga som går ut grundskolan åtminstone avlägger en examen på andra stadiet och snabbt får ett arbete. För att säkerställa att utbildningen fortsätter i det kritiska övergångsskedet (mellan grundskolan och andra stadiet) samt för att minska andelen avbrutna studier och förlänga de ungas arbetskarriärer höjs läropliktsåldern till 17 år. (UKM, ANM)

1.5 Utbudet av yrkesinriktad utbildning och urvalet av studeranden reformeras på ett sätt som mera flexibelt än nu beaktar de krav som riktas mot efterfrågan på yrkesinriktad utbildning. Inom den gällande lagstiftningens ramar intensifieras samarbetet mellan den allmänbildande och den yrkesinriktade utbildningen på andra stadiet, liksom också deras samarbete med universitet och yrkeshögskolor. (UKM)

I utbildningsprogram som leder till yrkesinriktade examina utökas tillgodoräkandet av tidigare kunskaper, arbetserfarenhet och utbildning (UKM).

1.6 Studiepenningen för högskolestuderande höjs på ett kostnadsneutralt sätt genom att den tid som berättigar till studiestöd förkortas. Höjningen av studiepenningen dimensioneras utifrån den permanenta kostnadseffekt som följer av att studiestödtiden förkortas. Den tid som berättigar till stöd för avläggande av en högskoleexamen förkortas så, att tiden bestäms enligt omfattningen av ifrågavarande examen enligt universitetslagen eller yrkeshögskolelagen så, att den tid som berättigar till stöd är högst nio stödmånader per läsår som ingår i omfattningen av examen förlängt med fem stödmånader. För ett halvt läsår som överskrider fulla läsår är den tid som berättigar till stöd dock fem stödmånader.

Den lagstiftning som gäller de målsatta tiderna för utexaminering skärps för att snabba upp utexaminering. Finansieringen till högskolorna ökas till den del det gäller studerande som avlägger över 55 studiepoäng per år.

Studentexamen ges större vikt vid antagningen till högskolorna. Samtidigt med reformen av högskolornas urval åtgärdas den stora anhopningen av sökande genom att för en viss tid öka antagningen av studerande speciellt inom branscher som är centrala för arbetslivet. Lägre högskoleexaminas duglighet på arbetsmarknad förbättras. Högskolorna förpliktas att erbjuda möjlighet till studier året om. Särskild uppmärksamhet fästs vid tillgången till undervisning i början av hösten och slutet av våren. (UKM)

1.7\* Utöver de redan planerade reformprojekt som gäller utvecklingen av läroavtalsutbildningen för unga försöker man tillsammans med arbetsmarknadsorganisationerna hitta lösningar grundade på arbets- och tjänsteavtal i syfte att höja företagets intresse av att erbjuda unga personer läroavtalsplatser.

1.8 Digitaliseringen i gymnasierna fortsätter och gymnasieutbildningen utvecklas genom effektivisering av finansieringen och undervisningen, så att fler än tidigare utexamineras inom den målsatta tiden på tre år.

## Avbrott i arbetskarriären

Avbrott i arbetskarriären försvagar arbetstagarens ställning på arbetsmarknaden. Om avbrotten blir långa försämrar de möjligheterna att få arbete och förtjänstutvecklingen.



1.9 Det nuvarande hemvårdsstödet delas lika mellan båda föräldrarna, och den subjektiva rätten till dagvård begränsas till deltid när en förälder är hemma på grund av mamma-, pappa-, föräldra- eller vårdledighet eller hemvårdsstöd på ett sätt som beaktar sociala skäl. Om den ena föräldern inte tar ut den ledighet som är avsedd för honom eller henne, går familjen miste om den delen av familjeledigheten. (SHM, UKM)

1.10\* En reform av systemet för alterneringsledighet bereds så, att användningen av systemet begränsas bl.a. genom striktare villkor för att få alterneringsledighet. (ANM, SHM)

1.11 Det görs en utredning av olika modeller för utjämning av kostnaderna för föräldraskap och hur mycket dessa modeller skulle kosta. (SHM)

### **Snabb sysselsättning av arbetslösa**

Snabb tillsättning av lediga arbetsplatser och förkortning av perioderna av arbetslöshet stöder den ekonomiska tillväxten och leder till inbesparingar i utkomstskyddet för arbetslösa.

1.12 Verkställandet av programmet för integrationsfrämjande, det åtgärdsprogram som gäller övergångsarbetsmarknaden och det åtgärdsprogram som gäller partiellt arbetsföra effektiviseras. Ett långvarigt sysselsättningsstöd för långtidsarbetslösa äldre bereds. Det utarbetas ett system där det skapas förutsättningar för användning av svårssysselsatta i offentliga upphandlingar. I samband med detta revideras lagstiftningen om sociala företag. (ANM, SHM, FM)

1.13 Utbildningen av arbetslösa som är i en brytningssituation i arbetslivet ska speciellt inriktas på branscher där det råder stor brist på arbetskraft och där det finns förutsättningar för omedelbara anställningar. Genomförandet av systemet har inletts inom social- och hälsovårdsbranschen, där man har skapat en tillräcklig kunskapsgrund. Som samarbete mellan ANM och SHM har det t.ex. utarbetats ett system för utbildning av omsorgsbiträden, där kompetens för arbetet fås på ett år. Detta är också ett sätt att främja en snabb sysselsättning av personer med invandrarbakgrund. (ANM)

1.14 För personer i arbetsför ålder utvecklas en aktiverande social trygghet i syfte att förhindra utslagning och göra det mera sporrande att arbeta med hänsyn till den enskilda människans funktionsförmåga och genom en samordning av den sociala tryggheten och inkluderande åtgärder. Under hösten 2013 utarbetas ett åtgärdsprogram där erfarenheterna från de utvecklingsprojekt som pågår utnyttjas. I åtgärdsprogrammet fastställs innehållet i den aktiverande sociala tryggheten.

I programmet klargörs lagstiftningen och möjligheterna till delaktighet görs mångsidigare genom användning av bl.a. social rehabilitering och annan rehabilitering, utbildning och arbetskraftsförvaltningens metoder.

Kommunerna ges en större roll i verkställandet av den aktiverande sociala tryggheten. Utbudet av aktiverande åtgärder hos kommuner, staten, företag, organisationer och hushåll utökas. (SHM, ANM)

### **Effektivare arbetskraftsservice**

Sysselsättningen kan påskyndas med effektiv arbetskraftsservice. Det arbetspolitiska servicesystemet och arbetskraftsförvaltningens tjänster måste svara mot de behov som uppkommer genom den föränderliga verksamhetsmiljön och i synnerhet kontrollen av strukturförändringarna.

1.15 Servicecentren för arbetskraften utvidgas till hela landet. Resurserna för servicecentren för arbetskraften tryggas inom ramen för de nuvarande anslagen. Genom att göra nätet av servicecenter för

arbetskraft permanent förbättras kommunernas och statens samarbete i att främja sysselsättningen av de som är i svagast ställning på arbetsmarknaden. Det görs behövliga författningsändringar för att kommunerna i förväg ska kunna få information om vilka personer som snart har fått arbetsmarknadsstöd i 500 dagar. (ANM, SHM)

1.16 Det säkerställs att arbets- och näringsbyråerna ger arbetslösa fler jobberbjudanden. Jobberbjudanden ges genast i början av arbetslösheten och, om arbetslösheten blir långvarig, regelbundet till alla arbetslösa som har tillräckliga arbetsmarknadsfärdigheter. I detta sammanhang minskas arbets- och näringsbyråernas uppgifter i verkställandet av utkomstskyddet för arbetslösa genom att remissförfarandena minskas utan att de arbetslösas rättsskydd äventyras, så att resurserna kan inriktas på effektiv arbetsförmedling. Sanktioner som följer av vägran att ta emot arbete eller delta i aktiveringsåtgärder tillämpas konsekvent. Anvisningar och mål i fråga om detta tas med i arbets- och näringsbyråernas resultatavtal. (ANM, SHM)

1.17 Det bereds ändringar i ansöknings- och betalningsförfarandena för lönesubventioner, så att det på ett flexibla sätt än nu kan riktas även till att ge arbetslösa arbete i företag. (ANM)

1.18 Kommunernas roll och ansvar i den aktiva skötseln av långtidsarbetslöshet betonas, eftersom en del av finansieringsansvaret av arbetsmarknadsstödet för långtidsarbetslösa som lyft arbetsmarknadsstöd i över 300 dagar enligt tidigare beslut överförs till kommunerna den 1 januari 2015. (ANM)

### **Mera sporrande utkomstskydd för arbetslösa och andra former av förtjänstskydd**

De ändringar i villkoren om förtjänstskyddet som avtalats i arbetskarriärvtalet mellan arbetsmarknadens centralorganisationer träder i kraft den 1 januari 2014. Arbetet med att utveckla det inkomstrelaterade utkomstskyddet för arbetslösa så att det blir mera sporrande och förpliktigande att söka arbete fortsätter. Incitamentproblemet gäller speciellt mottagandet av kortvarigt arbete, deltidsarbete eller arbete med lägre lön än arbets sökanden tidigare haft. Det är nödvändigt att utvidga den regionala rörligheten.

1.19\* Det bereds en ändring i utkomstskyddet för arbetslösa, som utvidgar skyldigheten att ta emot arbete som villkor för att få arbetslöshetsförmån också utanför det avstånd på 80 kilometer som står i gällande lagstiftning, om restiden enkel väg med ett kollektivt transportmedel är i genomsnitt högst 1,5 timmar vid heltidsarbete. (ANM)

1.20\* Att söka sig till kortvariga anställningsförhållanden underlättas genom att lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras, så att arbetslöshetsförmån alltid betalas som förskottsbetalning, om den arbetslösa söker förskottsbetalning. (SHM)

1.21\* För att avlägsna flitfällorna tas ett skyddat belopp av arbetsinkomster i bruk i utkomstskyddet för arbetslösa. När det gäller att ta emot deltidsarbete görs en utvärdering av incitamenten i sjuk- och invalidpensionssystemet och vilka kostnader som en lindring av inkomstjämkningen medför. På basis av utredningen görs reformförslag. (SHM)

1.22 Det tas i bruk en modell där utgångspunkten är att en förvärvsinkomst på 400 euro per stödtagare och månad inte beaktas i inkomstbedömningen för bostadsbidraget i 6 månader efter att en arbets sökande fått arbete. (SHM)

1.23\* Det följs upp vilken effekt de ändringar i utkomstskyddet för arbetslösa som avtalats i arbetskarriärvtalet och de medel som föreslås i punkt 1.12–1.22 har på sysselsättningen. Om det konstateras att sysselsättningen inte effektiviseras genom de föreslagna åtgärderna, görs en beredning på trepartsbasis av ytterligare åtgärder som genomförs under regeringsperioden. (ANM, SHM)

## Ändringar i arbetslagstiftningen för att förbättra arbetsmarknadens funktion

I Finland bestäms de konkreta anställningsvillkoren till stor del enligt kollektivavtalen. I de landsomfattande kollektivavtalen har de branschvisa behoven å sin sida tagits i beaktande. Beroende på bransch ges det i kollektivavtalen möjlighet att på arbetsplatserna avtala om lokala arrangemang inom de gränser som anges i kollektivavtalet. Som en del av förhandlingssystemet förutsätter lokala avtal att en jämlik behandling av avtalsparterna säkerställs.

De ökande kunskapskrav som orsakas av ändrade arbetsuppgifter förutsätter ständiga åtgärder för att möjliggöra lärande i arbetet och fortlöpande utbildning. Att kunna förutse ändringar i behovet av kunskaper är centralt i strävan efter att så effektivt som möjligt svara på nya utmaningar.

1.24\* Det görs en trepartsutvärdering av behovet av ändringar i lagstiftningen. I utvärderingen utnyttjas arbetsmarknadsorganisationernas förhandlings- och avtalssystem och resultaten av förhandlingarna om spelreglerna om lokala avtal. (ANM)

1.25\* Under ANM:s ledning fortsätter den trepartsutredning som redan har kommit i gång om frågor som gäller nollavtal, missförhållanden med låga löner och deltidsanställdas möjligheter att arbeta mera. (ANM)

1.26 Utländska studerandes möjligheter att stanna och arbeta i Finland efter examen förbättras genom en betydande förlängning av uppehållstillståndet samt möjligheter till praktik. (IM)

## 2. Ekonomins förnyelse- och konkurrensförmåga och tillväxt

Den totala ekonomins produktivitet samt förnyelse- och konkurrensförmåga kan främjas med åtgärder som riktas till beskattningsstrukturen och regleringen av ramarna för marknaden och produktionen.

### Marknadens funktion och främjande av en sund konkurrens

Näringsstrukturerna, servicen och produkterna befinner sig i en förändringsprocess. Det är viktigt att skapa strukturer som främjar uppkomsten av ny företagsverksamhet och som stöder tillväxten.

En proposition med förslag till en ny lag om företagsstöd överlämnas till riksdagen hösten 2013. Stödsystemet förenklas och förvaltningen av företagsstöden effektiviseras.

När det gäller butikernas öppettider går man vidare enligt slutsatserna i redogörelsen för inverkningarna av liberaliseringen av butikernas öppettider och på det sätt som riksdagen förutsätter. Behandlingen av dispenser koncentreras till en myndighet, småföretagarnas ställning i köpcentrum förbättras och forskningsdata om öppettidernas inverkan på butikspersonalens säkerhet skaffas.

Regeringen genomför åtgärdsprogrammet för bekämpning av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet, som kompletterades med tilläggsåtgärder vid regeringens ramförhandlingar våren 2013. Det är fortsättningsvis viktigt att påskynda förverkligandet av de åtgärder som det beslutades och diskuterades om där. Särskilt viktigt är det att stödja medborgarnas möjlighet att upptäcka grå ekonomi och deras initiativ när det gäller bekämpningen av den.

2.1 Företagsstöden utvecklas så att tyngdpunkten flyttas från stöd med strukturpolitiskt svag inverkan mot en stödpolitik som förnyar ekonomin och näringsstrukturen. Företagsstöden riktas kraftigare

än tidigare mot verksamhet som stöder företagens tillväxt och internationalisering. Förutsättningarna för FoUI-verksamhet stärks. (ANM)

Omriktningen av stöd som är skadliga för miljön förverkligas på ett sätt som för ett uppnående av stödets samhällsmål ökar en hållbar ekonomisk tillväxt och minskar miljöolägenheter. (FM, MM, ANM, JSM, KM)

För att trygga tillgången på företagsfinansiering främjas skapandet av en masskuldebrevsmarknad för små- och medelstora företag samtidigt som sätten för att förbättra verksamhetsförutsättningarna för börsen och sänka tröskeln för tillväxtföretagens börsintroduktion utreds. (ANM, FM)

2.2 De hinder för handeln som gäller planläggning avvecklas utan att den enhetliga samhällsstrukturen äventyras. (MM)

2.3 Konkurrensen när det gäller byggande ökas genom att hindren för inträde på marknaden avvecklas. I samband med den pågående omarbetningen av byggbestämmelserna minskas lagstiftningen om byggande utan att kvaliteten på byggandet försvagas. (MM)

2.4 I enlighet med riktlinjerna i programmet för främjande av sund konkurrens bereds förslag för en minskning av bestämmelserna på olika områden, såsom i detaljhandeln, i läkemedelsförsörjningssystemet och på området för energi, där bestämmelserna begränsar konkurrensen. (ANM, SHM, KM, MM)

2.5 En åtgärdshelhet bereds, med vilken förutsättningarna att dra fördel av den växande marknaden i Ryssland och de ryska konsumenternas växande köpkraft stärks (bl.a. smidigare gränsövergång, förbättrad trafikinfrastruktur och tillgänglighet, förnyande av planläggningen, tryggnad av den inre säkerheten och produktion av myndigheternas informations- och stödtjänster på ryska). Åtgärdshelheten stöder i synnerhet en ökning av turismen, inkomsterna från handel och service samt sysselsättningen, liksom investeringar i Finland och handel mellan företag. (ANM, IM)

2.6 En åtgärdshelhet som stärker grunden för den industriella produktionen bereds. Som stöd för denna målsättning har regeringen förbundit sig att i sina beslut under resten av valperioden undvika att öka industrins kostnader eller regleringsbörda. (ANM)

2.7 För bekämpning av den grå ekonomin utvidgas användningen av skattenummer till även andra branscher än byggbranschen. De förfaranden som gäller indirekta arbetskraftskostnader förenklas i synnerhet när det gäller små arbetsgivare. Som stöd för myndighetstillsynen tas en central webbtjänst i bruk där enskilda medborgare kan anmäla sina iakttagelser när det gäller grå ekonomi. (ANM, FM)

2.8\* Beställansvarslagen och vid behov annan lagstiftning som kompletterar den omarbetas bl.a. på så sätt att beställarens eller huvudentreprenörens ansvar för sina underleverantörers skatter samt löner och socialskyddsavgifter för arbetstagare i underleverantörernas tjänst utvidgas branschvis utifrån remissbehandlingen av förslaget från trepartsarbetsgruppen och en särskild konsekvens- och kostnadsutredning. Sanktionerna för upprepade och avsiktliga underlåtelser skärps tydligt. Propositionerna för de lagändringar som behövs överlämnas till riksdagen senast hösten 2014.

### **Kontroll över plötslig strukturomvandling**

En plötslig strukturomvandling är en komplicerad utmaning. Det är viktigt att förnya verksamhetsmodellen för att förutse och hantera plötsliga strukturomvandlingar från reaktiv verksamhet i en akut situation i en klar riktning mot att mera förutse kommande utveckling.

2.9 En plan för att utveckla förutseendet av behov av arbetskraft och utbildning bereds för att bättre än för närvarande kunna svara mot arbetskraftens kompetensutmaningar både på lång sikt och vid

snabba strukturomvandlingar. Målet är att styra yrkesutbildningens, yrkeshögskolornas och universitetens utbud enligt det förutsedda behovet av arbetskraft. (ANM, UKM)

2.10 Det säkerställs att en tillräckligt stor andel av de 2,6 miljarder euro som står till förfogande under EU:s kommande strukturfondsperiod 2014–2020 riktas till sådana näringslivs- och miljöprojekt som enligt konsekvensutredningarna stöder ekonomisk tillväxt, koldioxidfattig utveckling, sysselsättning och strukturomvandling. Samtidigt förnyas strukturfondernas förvaltningsmodell så att den blir mera kostnadseffektiv. (ANM)

### **Utnyttjande av IKT**

Enligt de riktlinjer som drogs upp vid regeringens ramförhandlingar 2013 och förslaget från arbetsgruppen för programmet ICT 2015 satsar regeringen på att stärka kunnandet inom området för IKT. Finlands splittrade it-plattform är ett produktivetsproblem och ett hinder för utvecklandet av nya tjänster. Digitaliseringsgraden av tjänsterna i kommunerna är även i de bästa kommunerna bara några procent. Kommunsektorn har ett akut behov av att främja produktiviteten genom att förenhetliga lösningarna för dataadministrationen. En täckande och enhetlig servicekanal för e-tjänster ska skapas i Finland. I detta arbete betonas kostnadseffektivitet samt kartläggs möjligheterna till gränsöverskridande samarbete.

2.11 En nationell servicekanal för e-tjänster och elektronisk identifiering förverkligas utan dröjsmål och kostnadseffektivt samt med fullt utnyttjande av samarbetsmöjligheterna med Estland.

2.12 För utvecklande av förutsättningarna för den grundläggande infrastrukturen för IKT och verksamhetsförutsättningarna för den kunskapsintensiva industrin satsas på ett förbättrande av hypersnabba utlandsförbindelser i enlighet med riktlinjerna vid regeringens ramförhandlingar 2013. Avdelningen för statens ägarstyrning säkerställer att havskabeln i Östersjön mellan Finland och Tyskland förverkligas så snabbt som möjligt.

2.13 Öppnandet av de offentliga datalagren fortgår.

### **Smidigare besvärs- och tillståndsförfaranden**

För att näringsverksamheten ska fungera smidigt är det viktigt att alla förfaranden som gäller inledande av industriverksamhet och handel är så klara, effektiva och transparenta som möjligt. Informationsutbytet mellan företag och olika myndigheter ska effektiviseras.

2.14 Åtgärder bereds som effektiviserar företagens erhållande av information samtidigt med skötseln av tillståndsärenden vid behöriga närings-, trafik- och miljöcentraler (NTM) och regionalförvaltningsmyndigheter. Smidigheten i olika myndighetsprocesser och samordningen av tidtabeller vid tillståndsförfaranden främjas. Praxisen förbättras så att besvär som gäller samma ärende kan behandlas samtidigt. Särskilda åtgärder riktas till att avveckla anhopningen av tillståndsärenden. (MM, JM, ANM, FM)

### **Strukturerna på bostadsmarknaden**

Brist på tomtmark och hyresbostäder till rimliga priser får inte utgöra ett hinder för en förnyelse av ekonomin och tillväxten. Detta förutsätter en strävan till att öka utbudet av tomtmark som står till förfogande för bostadsbyggande i huvudstadsregionen och andra tillväxtcentrum. Dessutom bör incitamenten för att bygga i synnerhet bostäder avsedda som hyresbostäder ökas.

- 2.15 De bestämmelser som styr arbetspensionsanstaltarnas placeringsverksamhet ändras så att de möjliggör en större bostadsplacering i Finland för arbetspensionsanstalterna. (SHM)
- 2.16 Bestämmelser på viss tid införs om skattefri markförsäljning till kommunerna för bostadsbyggande när säljaren är en fysisk person. (FM)
- 2.17 Lagändringarna bereds så att det startbidrag för produktion av hyresbostäder som anvisats till Helsingforsregionen riktas som lika stora belopp till alla aktörer (MM, FM).

### 3. Den offentliga serviceproduktionens produktivitet

I den åtgärdshelhet som är inriktad på en ökning av den offentliga serviceproduktionens produktivitet ingår många element som stöder varandra. Arbetet med att kartlägga kommunernas uppgifter och de förpliktelser som hänför sig till dem är en viktig del av strukturreformen för den kommunala ekonomin. Målet för arbetet är att hitta uppgifter och förpliktelser samt organisationssätt för verksamheten som man kan förändra så att förutom att resurserna riktas på ett mera effektivt sätt och med större inverkan, och så att finansieringstrycket på den kommunala ekonomin underlättas.

3.1 För att trygga balansen i den kommunala ekonomin förnyas statsandelssystemet i kommunernas ekonomiska styrningssystem samt effektiviseras i enlighet med regeringsprogrammet långsiktigheten, den bindande karaktären och styrningseffekten i basserviceprogramförfarandet. I basserviceprogrammet jämkas kommunernas uppgifter och förpliktelser samman med deras finansiering. Där dras även upp riktlinjer, så som förutsätts enligt målet för balansering av kommunernas ekonomi, för kommunernas egna inkomster från skatter och avgifter samt utvecklingen av produktiviteten för de kommunala tjänsterna. På samma sätt preciseras de statliga åtgärder som hänför sig till statsandelar, kommunernas skattebas samt kommunernas uppgifter och förpliktelser och som stöder balanseringen av den kommunala ekonomin. Justeringen av kostnadsfördelningen mellan kommunerna och staten blir ett årligen återkommande förfarande. Den sektion som inrättades i anslutning till delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning utvärderar tillförlitligheten för de kostnadsberäkningar som gäller de uppgifter och förpliktelser som staten påför kommunerna.

3.2 Kommunernas uppgifter och de skyldigheter som kommunerna har på grundval av dessa bedöms 2014–2017 med ett åtgärdsprogram, genom vilket man eftersträvar en total besparing på en miljard euro i kommunernas omkostnader på 2017 års nivå. Arbetsgruppen för utvärdering av kommunernas uppgifter behandlar åtgärdsprogrammet i september. Den arbetsgrupp som bereder utvecklingen av styrningen av makroekonomin kompletterar och preciserar programmet före utgången av november 2013 så att en total besparing på en miljard euro i kommunernas omkostnader uppnås. Som stöd för att minska kommunernas skyldigheter inleds vid ingången av 2014 lokala försök för de kommuner som uppfyller strukturlagens målsättningar.

3.3 Social- och hälsovårdsreformen fortsätter enligt de riktlinjer som presenteras i mellanrapporten från SHM:s beredningsgrupp för ordnandet av social- och hälsovården. Beslut om fortsatta åtgärder fattas utifrån kommunernas yttranden.

En utredning på bred bas (inkluderande bl.a. parlamentarisk representation, olika finansieringsaktörer och organisationer) bereds för att ta fram olika alternativ för att avskaffa systemet med att finansieringen av social- och hälsovården distribueras via flera kanaler och för att utreda den inverkan detta har på klientens ställning och rättigheter, tillgången på tjänster, förmåner, social- och hälsovårdssystemet och samhällsekonomin. Målet för utredningen är att göra finansieringen klarare och avlägsna de problem som är förknippade med den samt att minska möjligheterna till deloptimering. I utredningen beaktas tillgången på tjänster och förmåner och en rättvis fördelning av dem samt klienters och patienters rätt att välja enligt

hälso- och sjukvårdslagen och patientrörlighetsdirektivet. Dessutom ska besluten i den pågående reformen av servicestrukturen inom social- och hälsovården beaktas i utredningen.

Vid förnyandet av finansieringssystemet för hälso- och sjukvården ska även tillgången på studerandehälsovård, rehabilitering, tjänster för äldre, företagshälsovård samt läkemedelsförsörjning tryggas. I utredningen ska alla finansieringskanaler beaktas, bl.a. statsandelarna, kommunernas finansiering, FPA, arbetspensionsförsäkringsbolagen och försäkringsbolagen, arbetsgivarna och arbetstagarna, församlingarna, patientförsäkringen och andra ansvarsförsäkringar samt de patientavgifter som betalas av dem som använder tjänsterna.

Utredningen ska vara klar i början av 2015. (SHM)

3.4 En effektivare arbetsfördelning vid produktionen av tjänster främjas genom att bredda behörighetskraven när det gäller bl.a. olika uppgifter och produktion av tjänster inom den offentliga sektorn, utan att kundens säkerhet och kvaliteten på tjänsterna äventyras. (SHM, UKM)

3.5 För att i de centrala urbana regioner som är viktiga för den regionala utvecklingen trygga den enhetliga samhällsstrukturen, utvecklingen av regionens livskraft och en effektiv organisering av tjänster bereds en komplettering av kommunstrukturlagen. Genom den ökas, inom de ramar som grundlagen sätter, statsrådets befogenhet för sammanslagning av kommuner när det gäller ett enhetligt område för pendling eller samhällsstruktur som avses i 4 d § 3 mom. i kommunstrukturlagen. Ökningen av statsrådets befogenheter begränsas genom klara specialvillkor och genom att den knyts till viljan hos majoriteten av invånarna i området. Användningen av befogenheten begränsas till situationer när kommunstrukturlagens syften inte kan uppnås på frivillig väg. Förverkligandet av de språkliga rättigheterna säkerställs. (FM)

3.6 Metropolorrådets konkurrenskraft säkerställs, segregation förhindras och markanvändningen, trafikplaneringen och förverkligandet av denna effektiviseras genom kommunsammanslagningar i området och genom sammansättande av en metropolförvaltning till stöd för det. Beslut om kommunsammanslagningar och om helheten för den gemensamma förvaltningen fattas före ingången av 2015 och den nya strukturen träder i kraft senast vid ingången av 2017.

Kommunerna uppmanas att gå vidare med de utredningar om kommunsammanslagningar för områden som kommunerna själva har inlett. För att trygga området som helhet tillsätter finansministeriet en särskild kommunindelingsutredare för området. Utredningarna om kommunindelning genomförs inom den tidtabell som kommunstrukturlagen förutsätter.

3.7 En metropolförvaltning tillsätts, vars beslutande organ är ett fullmäktige som utses genom val. Enligt rekommendationer från utredningspersonerna för metropolorrådet ska metropolförvaltningen sköta konkurrenskraften för området, närings- och innovationspolitiken, markanvändningen, boendet och trafiken samt avgör regionala frågor om segregation, arbetskraft och invandring. Metropolfullmäktige godkänner metropolplanen och dess verkställighetsdel som styr kommunernas beslutsfattande i ärenden som gäller markanvändning, boende och trafik. Denna ska säkerställa att de mål för planläggning och boende som har överenskommit med staten uppfylls. Metropolförvaltningen sköter de regionala offentliga förvaltningsuppgifter som anvisas den och som överförs från kommuner, samkommuner och statsförvaltningen.

Beredningen av den lagstiftning som anknyter till metropolförvaltningen inleds med snabb tidtabell jämsides med utredningar om kommunsammanslagningar. Vid beredningen är det exakta innehållet och omfattningen av metropolförvaltningens uppgifter knutna till omfattningen och betydelsen av de kommunsammanslagningar som sker i området. (FM, MM)

3.8 Totalreformen av upphandlingslagen bereds utifrån EU:s reviderade direktiv om offentlig upphandling. Vid totalreformen bereds förslag bl.a. om en förenkling av upphandlingsförfarandena,

beaktande av olika kvalitetsfaktorer, en förbättring av små- och medelstora företags möjlighet att delta i anbudsförfarande, höjning av tröskelvärdena och skärpning av besvärsvärdet. (ANM)

3.9 Statsförvaltningen är fortsättningsvis både strukturellt och funktionellt splittrad, vilket försvårar en effektiv riktning av resurserna och genomförandet av gemensamma riktlinjer och försvagar de funktionella resultat som kunde uppnås och det medför överlappande arbete. Den andel digitala tjänster som erbjuds medborgarna och företagen bör ökas så att tjänsterna framöver kan skötas på ett högklassigt sätt och mera effektivt och ekonomiskt än för närvarande. För att förbättra statsförvaltningens produktivitet och verkningsfullhet förnyas servicestrukturerna och funktionerna i både centralförvaltningen och regionalförvaltningen. Som en del av den fortsatta beredningen av det strukturpolitiska programmet svarar kanslicheferna för beredningen av reformerna och för det samarbete som krävs, med beaktande av både statens effektivitets- och resultatprogram och programmet för reformen av centralförvaltningen. (MINISTERIERN)